לו: אלו נערות פרק שלישי כתובות

אי דקא טעין טענת דמים ה"נ בו'. כך גרס נקונטרס וכ"כ גרים מיפכא [1]כמו שהיה כתוב בספרים מי דקא טעין טענת פתח פתוח ה"ג כו' ולעיל בפ"ק (דף ט. ד"ה האומר) פירשתי קלת קשה לפי' ר"ח דמפרש דמוכח עך אין לה דמים אבל פתחה נעול אם כן כתנם דתק לשנויי הא ר"ג והא רבי יהושע דה"מ לשנויי הא דקא טעין פתח פתוח הא דקא טעין טענת דמים ושמא לית ליה חזקה דאין אדם עורח בסעודה ומפסידה ולא מהימן בפתח פתוח להפסידה כתובתה אע"ג דקאמר אי דקא טעין פתח פתוח הכי נמי דמשמע דאמון שמא היינו לאוסרה עליו אבל גרייתה דלעיל משמע דיש להן טענת בתולים לענין כתובה דומיא דקנס:

כולהו רואות ומראות לאמון. פירש הקונטרס ופוסקות עליהן שהן בעולות ואם לא הודיעתו הטעתו וקשה לפירושו דהא אליבא דר"מ קיימינן ור' מאיר אית לי' בפ"ק (דף יג.) דמוכח עך בין הכיר בה בין לא הכיר בה מאתים וגרשה לר"י דה"פ כולהו רואות ומראות לאמן ויודעות שהן בוכות עך שאמותיהן מגידות להן והכי [2]נ"ל דאמר לא מצאתי לנתך בתולים והיא אומרת בתולה הייתי אין לנו לתלות בתוכת עך שא"כ היתה אומרת בוכת עך אין לה אמרה בוכת עך מי יש לה טענת בתולים אבל קומא תלינן שהיא בוכת עך אע"ג דלא אמרה לאיה יודעת לפי שאינה רואה ואינה מראה לאמה ואין אמה מגדת לה:

היוצאת משום שם רע [3]בת סקילה היא. ופשיטא דלאו בת קנס היא דהא בעולה ולאי היא אבל אין לפרש הואיל ויש חיוב סקילה לבא עליה פשיטא דאין לה קנס דקס ליה כדרכה מינה דהא קתני בתמניתין הבא על בתו ולעיל נמי קתני עריות בבריתה: **ואלו** שאין להן קנס הניורת והשבויה בו'. אף על גב דמדאוריתא שבויה לא הויא בחזקת בעולה כדאמרינן בכל דוכתי דבשבויה הקילו מ"מ אין לה קנס דמשום גזירה שלא תנשא לכהן עשאוה כבעולה לכל דבריה:

וכי מה עשה לה ערבי זה. נקט ערבי לפי שהם שטופים בזימה כדאמר בקדושין (דף מט:) עשרה קנין זימה ילדו לעולם ט' נטלו ערביים: **משום** דמעיד בה לא ישאנה. קס"ד הפודה את השבויה ישאנה בלא עדות קאמר:

מכל מקום קשיא. אליבא דרבי יוחנן פריך וכן כל הנך פירכי דלקמן אבל לרבה דאמר דטעמא דרבי יהודה שלא יהא חוטא נשכר לא קשיא מילי: וסבר

מסורת הש"ס

מתו א מיי' פי"ז מהל' אישורי ביאה הל' כא טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף טז:
ג ב מיי' פי"ח מהל' ערכין ותמורה הל' ט סמג עשין מד טוש"ע שם סי' קצז סי"ד בהג"ה:
נא ג מיי' פכ"ב מהל' עדות הל' ה סמג עשין קי טוש"ע מ"מ סי' לא סעיף ד וסי' סג סעיף א:
נב ד מיי' פי"א מהל' ערכין ותמורה הל' י סמג עשין מד טור אה"ע סי' קנז:
נג ה מיי' שם הל' יג יד:
נד ו מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' יא סמג לאוין רטו:
נה ז ח מיי' פי"ח מהל' אישורי ביאה הל' כ טוש"ע אה"ע סי' ז ס"ג:

תוספות רי"ד

ת"ר יצא עליה ש"ר בילדותה אין לה לא אונס ולא פיתוי אמר ר"ש ש"מ האי שטרא ריעא לא מגבינן בי' פי' שיצא עלי' שם זיוף ה"ד אי נימא דנפיק עלי' קלא דשטר זייפא הוא דכוותה הכא נמי דנפיק עלי' קלא דזנאי והאיך יצא עליה שם מזנה בעיר אין חרשיין לה אפי' להונה אלא דאתי בי תרי ואמרו לדידהו תבעתנהי באיסורא פי' אלא יצא עליה ש"ר ה"ד כגון בעדים לא שאמרו נבעלה רא"כ מאי למיסרא הא לאו בתולה היא אלא אמרי לדידהו וכו' פירוש והפקירה עצמה לכך ולא שמענו לה דכותה התם דאתי בי תרי ואמרו לדידהו אמר זייפו לי. בשלמא הכא שביחי פרוצות פי' היכא נמר ר"פ מינה דלא מגבי' בשטרא כי האי התם שביחי פרוצות וכיון שיש עדים שהיתה מחזרת אחר זנות הרבה מצאה לה מ"ה אין לה קנס לאחר זמן דלאו בחזקת בתולה הוא אלא אלא התם אם הוא מחזק כל ישראל מי הוחזקו פי' גבי שטר אם הוא מוחזק לחזר אחר עידי שקר כ"י מי הוחזקו להיות שומעי' לו לזייף. התם נמי כיון דמהדר אזייפא אימור דיופי זייף וכתב פי' הוא עצמו למד לכיון כתב הדומה לכתי' העדים שחתום בו. והילכך אפי' יש עדים המכירים החתימה ואומרים שחתימות יד העדים הוא לא מגבי' ביה: **מתני'** ואלו שאין להן קנס. הבא על הניורת ועל השבויה בקדושתה אע"פ שגדולה דאינה אסון ענוש יענש פי' אם יהיה אסון לא יענש ובגמרא פריך והא מהכא נפקא מהתם נפקא לי' מכדי רשעתו. משום רשעה אחת אתה מחייבו ולא משום ב' ומשני הדא במיתה וממון וחדא בסלקות וממון וצריכי וכו' ואין הל' כר"י: ת"ר הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה דלא אינש זוזי בכדי. מעיד בה כדי לא ישאנה פי' אם הוא כהן חיישינן שמא עיניו נתן בהו לעלמא שריא:

הי"ג **אי דקא טעין טענת דמים הכי נמי הכ"ע דקטעין טענת פתח פתוח.** אי דקאמר בעלתי ולא מצאתי דם ודאי טענה מעליתא היא והכא דקתני אין לה טענת בתולים דקטעין ואמר פתח פתוח מצאתי ודם לא נדקתי אם נמצא בה אם לאו בנערה וקטנה טענה היא דלמאריכן בפ"ק [ג.] ואע"פ שאין יכול לברר דבריו בפניו אמרינן חזקה אין אדם עורח בסעודה ומפסידה אבל משכנרה אין רחמה לר כבתחילה ודומה לו כאילו פתח פתוח: **שנאכנה.** ובתוליה עשרין: **כולהו רואות.** אם נמרו בתוליהן [רואות דם]: **ומראות לאמן.** ופוסקות עליהן שאין בתולות ואם לא הודיעתו הטעתו: **ווו אינה רואה ואינה מראה לאמה.** וזה שכנסה בחזקת מבכרת כנסה ואין אדם פוסק עליה ולאו טעות הוא: **ריעא.** שיצא עליו שם זיוף: **אין הוסשין לה.** אפי' להונה: **אלא.** יצא עליה שם רע היכי דמי כגון בעדים ולא שאמרו הא לאו בתולה היא אלא אמרי לדידהו תבעתנהי באיסורא דכוותה הכא [2]דאתו בי תרי ואמרי לדידהו אמר זייפו לי בשלמא התם שביחי פרוצין אלא הכא [3]אם הוא הוחזק כל ישראל מי הוחזקו הכא נמי כיון דקא מהדר אזיופא אימר זיופי זייף וכתב: **מתני'** [4]ואלו שאין להן קנס הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד רבי יהודה אומר שבויה שנפדית הרי היא בקדושתה אע"פ שגדולה [5]הבא על בתו על בת בתו על בת בנו [6]על בת אשתו על בת בנה על בת בתה אין להן קנס מפני שמתחייב בנפשו שמיתתן בידי בית דין וכל המתחייב בנפשו אין משלם ממון שנאמר [7]ואם לא יהיה אסון ענוש יענש: **גמ'** א"ר יוחנן רבי יהודה ורבי דוסא אמרו דבר אחד רבי יהודה הא דאמרן רבי דוסא [8]דתניא [9]שבויה אוכלת בתרומה דברי ר' דוסא אמר רבי דוסא וכי מה עשה לה ערבי הלז וכי מפני שמיעך לה בין דדיה פסלה מן הכהונה אמר [10]רבה דלמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא אלא שלא יהא חוטא נשכר אבל התם [11]כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר ר' דוסא התם אלא בתרומה דרבנן אבל קנס דאורייתא כרבנן סבירא ליה אמר ליה אביי וטעמיה דרבי יהודה הכא שלא יהא חוטא נשכר הוא והא תניא [12]ר' יהודה אומר [13]שבויה שנשבית הרי היא בקדושתה אפי' בת עשר שנים כתובתה מאתים והתם מאי שלא יהא חוטא נשכר איכא התם נמי דלמא מימנעי ולא נסבי לה וסבר ר"י בקדושתה קיימה והתניא [14]הפודה את השבויה ישאנה מעיד בה לא ישאנה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך לא ישאנה הא גופה קשיא אמרת הפודה את השבויה ישאנה והדר תנא מעיד בה לא ישאנה משום דמעיד בה לא ישאנה הא לא קשיא הכי קאמר הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה מעיד בה כדי לא ישאנה מ"מ קשיא לר' יהודה אמר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן [15]הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה לא שדי איניש זוזי בכדי [16]מעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

[1] מיי' פי"ח מהל' אישורי ביאה הל' כא טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף טז.
[2] נ"ל דיקא דמיירי בבתולה הל' ט סמג עשין מד טוש"ע שם סי' קצז סי"ד בהג"ה.
[3] מיי' פכ"ב מהל' עדות הל' ה סמג עשין קי טוש"ע מ"מ סי' לא סעיף ד וסי' סג סעיף א.
[4] מיי' פ"א מהל' ערכין ותמורה הל' י סמג עשין מד טור אה"ע סי' קנז.
[5] מיי' שם הל' יג יד.
[6] מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' יא סמג לאוין רטו.
[7] מיי' פי"ח מהל' אישורי ביאה הל' כ טוש"ע אה"ע סי' ז ס"ג.
[8] ע"ש היטב מוס' לקמן פה. ד"ה מרבנן ותוס' לקמן נב: ד"ה דינא ותוס' שבועות מב. ד"ה מיתבא ותוס' יומא קא. ד"ה מרבנן).
[9] (מכות ה:).
[10] (לקמן ד:).
[11] (ע' תו' לקמן ג. ד"ה הכא).
[12] (וע' תו' שם ד"ה ועל).
[13] (משום פיאה דמלמא דאמר ר' יוסף ד' יוסף כי מה עבה לה סי' שהכיא הש"ס לחזק הענין שפיר נרסי' לתמיה).
[14] (ע' תוס' לקמן לג. ד"ה הפודה).
[15] (ע' תוס' ד"ה ומעיד בה).
[16] (ע' תוס' ד"ה ומעיד בה).

עין משפט נר מצוה

תורה אור השלם

ז. וְכִי יִנְצְּוּ אֲנָשִׁים וְנִגְּפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בַּפְּלִלִים: שמות כא כב

מוסף רש"י

יצא לה. לאפה פנויה בעיר. שם מזנה. לעובר טיכנים ולעבד שפוקלין אותה מן הסכוטה. אין חוששין לה. (לאוסרה לכהונה (גיטין פח:). שמיעך לה. שפחק עמה לא מיישינן שמא בא עליה (שם פא.).